

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2023

Θέμα Γ

ΕΡΩΤΗΣΗ :

Γ1. Ποιο είναι, κατά τη γνώμη σου, το βασικό θέμα του Κειμένου 3; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με τρεις διαφορετικούς κειμενικούς δείκτες. Πώς θα ανταποκρινόσουν εσύ στο κάλεσμα του ποιητικού υποκειμένου; (150-200 λέξεις) Μονάδες 15

ΑΝΕΒΑΙΝΩ

Πάρτε με στην αγκαλιά σας και πέστε μου: είσαι ζαλισμένος.
Βάλτε με να καθίσω με τη συντροφιά σας και πέστε μου: ήσουν πολύ μοναχός.
Στρώστε μου ένα κρεβάτι μ' απαλά χέρια και πέστε μου: πολύ κουράστηκες.
Πέστε το ό ένας στον άλλο πως από σήμερα μ' ανεβάζουν τα χέρια σας
σ' ένα φως που γεννιέται μέσα σέ μάτια αποφασισμένα.
Σύντροφοι αυτής της πορείας, βγάλτε από μέσα μου τη λάσπη που η ψυχή μου πατεί λερώνεται κι αγωνίζεται να ξεπεράσει.
Πιο πέρα είναι ο καλοκαιρινός δρόμος. Λίγο πιο πέρα ανθίζουν οι ακακίες,
τραγουδούν οι σειρήνες. Και μείς βουλώνουμε τ' αυτιά μας φοβισμένοι
μήπως χαθούμε μέσα σέ μια γλυκιά μουσική.
Εμπρός, λοιπόν. Το άστρο μου κρέμασε μια αχτίνα. 'Ανεβαίνω κρατώντας
αυτή τη φωτεινή κλωστή, αιωρούμαι στην αγκαλιά τόσων κινδύνων.
Αν πέσω, ας πέσω, όλα τα χέρια σας ανοιγμένα θα με κρατήσουν και δε
θα πεθάνω ποτέ, μέσα σ' αυτά τ' αγαπημένα σας χέρια.

Κρίτων Αθανασούλης

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ :

Ο βασικός θεματικός άξονας του ποιήματος είναι η σημασία και η αναγκαιότητα της ανακατασκευής των ανθρώπινων σχέσεων, οι οποίες οφείλουν να διαποτίζονται από ανθρωπιστικά κριτήρια. Ο τίτλος του ποιήματος «Ανεβαίνω», δηλώνει με έμμεσο τρόπο την ψυχική ανάταση, που βιώνει ο κάθε άνθρωπος, όταν συνυπάρχει και αλληλοεπιδρά συντροφικά με τον συνάνθρωπο. Η κυριαρχία του Β' ρηματικού προσώπου (πάρτε, πέστε...) αναδεικνύει έναν εικονικό διάλογο μεταξύ πομπού και δέκτη, περνώντας το μήνυμα της σημασίας και της διαφύλαξης του σεβασμού, ως πρωταρχικής ανθρωπιστικής αξίας. Το ποιητικό υποκείμενο απευθύνεται άμεσα στους συνανθρώπους και τους παροτρύνει να δείξουν αλληλεγγύη, κατανόηση, αγάπη και συντροφική διάθεση. Ο λόγος αποκτά παραστατικότητα και ζωντάνια. Προχωρώντας, η συνυποδηλωτική λειτουργία της γλώσσας (γλυκιά μουσική, το άστρο μου κρέμασε μια αχτίνα...) αναδύει έντονο λυρισμό και κινητοποιεί συναισθηματικά το δέκτη, παρακινώντας τον να προσεγγίσει τον συνάνθρωπο και να συλλειτουργήσει αρμονικά, γεγονός, που θα του προσφέρει ηθική ικανοποίηση και θα του εξασφαλίσει την ευτυχία (Ανεβαίνω κρατώντας αυτή τη φωτεινή κλωστή, αιωρούμαι στην αγκαλιά τόσων κινδύνων...).

Προσωπικά, θεωρώ ότι οι άνθρωποι, που αγαπούν και σέβονται τον εαυτό τους οφείλουν να εκπέμπουν αγάπη και σεβασμό προς τους συνανθρώπους τους. Όλοι οι άνθρωποι οφείλουν να τηρούν τη συγκεκριμένη στάση ζωής, επειδή μέσω της ανάπτυξης υγιών διαπροσωπικών σχέσεων καλλιεργείται η ασφάλεια, που με τη σειρά της θέτει τα θεμέλια για μια ευτυχισμένη και ανέμελη ζωή. Ο κάθε άνθρωπος θέλει να νιώθει ασφαλής και σίγουρος, για να εμπιστευτεί και να αγαπήσει. Συνεπώς, εάν προτάξουμε τη συλλογική ευθύνη έναντι της ατομικής, τότε θα εξασφαλίσουμε έναν καλύτερο κόσμο.